

Geachte mevrouw van der Wal,

Met grote verbazing lees ik als vrijwillige jager, beroepsmatige jager en ambtenaar in de natuursector uw voornemen om de jacht op een aantal soorten te sluiten. Een voornemen die grote gevolgen kan hebben voor meerdere (ook niet bejaagbare) diersoorten in Nederland. Gevolgen waar u wellicht niet aan heeft gedacht maar van grote invloed zijn op de (meeprofiterende) soorten.

Van generatie op generatie zijn wij in onze jachtvelden bezig met wildbeheer, waar ook soorten die niet bejaagbaar zijn dankbaar van profiteren. Wildbeheer is het jaarrond bezig zijn in het jachtveld om zorg te dragen voor diersoorten. In Nederland doen wij dat met ruim 27.000 vrijwilligers die continue de balans zoeken in de gecreëerde natuur. Zij zijn goed voor een 13.000 FTE op jaarbasis met een economische prestatie van €600.000.000,-. Al deze jagers, zowel hobbymatig als bedrijfsmatig spenderen naast het doen van o.a. nazoeken van aangereden wild, beschermen van de kwetsbare weidevogels, voorkomen van predatie, toezicht in het buitengebied, bijhouden van wettelijk verplichte administratie, het plaatsen van eenden korven;

- 12.960.000 uur aan het voorkomen van schade aan landbouw
- 350.000 uur om aanrijdingen met wild te beperken
- 1.188.000 uur aan biotoopverbetering, waar ruim 120.000 m2 aan bos, akkerranden en singels aangelegd wordt.
- 150.000 uur aan inventarisatie/tellingen
- 37.500 uur aan een Buitengewoon Opsporing Ambtenaar

Bij bovenstaande hoort een grote verantwoordelijkheid, die elke jager elk jaar met enthousiasme oppakt. Investeren qua tijd maar ook financieel in de door het beleid gemaakte natuur, zoeken naar de balans, verbeteren van veelal missende landschapselementen en waar het toelaat op basis van veldkennis en monitoring een klein deel oogsten uit de natuur om te eten. Dat laatste met grote zorgvuldigheid en vertrouwen, die met het voornemen volledig weggenomen gaat worden.

Het niet valide verklaren van aangeleverde gegevens door de professionele vrijwilligers, discutabele keuzes maken rond het wel of niet gebruiken van referentie jaren, de beoordelingsmethode voor zeldzame soorten gebruiken op algemeen voorkomende soorten en die ook nog eens afwijkt van de definitie en criteria die in de Wet Natuurbescherming zijn gesteld voelt als een mes in de rug voor het vele werk wat jagers in samenwerking met grondgebruikers al die jaren hebben verzet.

Deze messteek en het vertrouwen wegnemen zal zorgen voor het afnemen van vele vrijwilligers met de bijbehorende inzet. Gemotiveerde inzet voor soorten waar men nu naar eigen inzicht maar met goede verantwoording alles voor doet, waar vele andere soorten volop van mee profiteren. Het verwachte resultaat? Het sterk afnemen tot het verdwijnen van inheemse soorten om vervolgens de schietknecht te worden van de overheid, als men door geen monitoring en geen predatiebeheer erachter komt dat inheemse soorten al bijna of geheel zijn verdwenen. Hier zullen vele jagers voor bedanken, er zal geen trots gevoel meer zijn wat men door goed beheer heeft bereikt. Dit zal worden vervuld door een frustratie omdat alles vanachter de pc bepaald wordt met veel bijbehorend papier werk en niet meer vanuit de onmisbare praktijkkennis. Op deze wijze gaat de praktijkkennis verloren en voordat er vanuit de pc geconstateerd wordt dat er een achteruitgang is, zijn er al soorten verdwenen.

Een klein voorbeeld; al drie generaties sparen wij de hazen en konijnen in ons jachtveld omdat de soort niet in groten getale voorkwamen. Door veel te investeren in biotoopverbetering, dekking,

samenwerking met boeren en predatiebeheer zijn de soorten algemeen voorkomend geworden. Bij het organiseren van deze biotoopverbeteringen waren de gemeenten en Provincie niet thuis, daar bestonden geen subsidies of gronden voor gezien de soort nog algemeen in Nederland voorkomt. In Nederland staan wij erom bekend pas in actie te komen als het al heel slecht gaat met een soort. Alles is elk jaar uit eigen zak betaald, honderden uren zijn hieraan besteedt met als gevolg dat de soort weer goed floreert. Nu zijn de soorten alweer enige jaren in goede aantallen aanwezig, er ligt een goed beheerplan aan ten grondslag en ineens is het voornemen om deze soorten van de wildlijst te schrappen. Geef mij eens een goede reden waarom wij nog geld en tijd zouden investeren in alle diersoorten als ons het vertrouwen van een naar eigen inzicht verantwoord beheer, afgenomen gaat worden door de overheid? Niemand achter de pc van de gemeente of Provincie heeft destijds meegedacht toen ze niet algemeen voorkwamen bij ons in het veld, ondanks het herhaaldelijk verzoeken daarvan.

Mijn advies: behoudt de wildsoorten op de jachtilijst en breid deze zelfs uit voor meer verantwoording en maak gebruik van de praktijk kennis. Zo behoud je de 27.000 vrijwilligers en zet vervolgens in op gesubsidieerde of permanente gezamenlijke biotoopverbeteringen, gedragen nachtelijke telmethodes, herstellen van landschapselementen, dekking en stop met het maximaal beschermen van alle roofdieren om de inheemse soorten te behouden. Laat de praktijk over aan de mensen met kennis, die kunnen zorgen voor dat verantwoorde balans. De jacht heeft volgens de onderzoeken van SOVON geen invloed op de stand, het niet benutten van de jagers en de bijbehorende inzet heeft wel degelijk invloed op de stand. Dat blijkt wel uit de vele nachtelijke uren van monitoring met warmtebeeld tussen gebieden waar een goed beheer en waar geen of weinig beheer plaatsvindt.

Hierboven heb ik gesproken vanuit mijn zorgen en jarenlange liefde voor de natuur. Ik wil nu nog iets melden waar mijn volle ongelof bij komt kijken.

- Het kan toch niet waar zijn dat een wildbeheereenheid die gespecialiseerd zijn in deze wildsoorten en een wettelijke status hebben met een verplichting te tellen als niet valide verklaard worden en vogeltellers die deze soorten als bijvangst noteren wel valide verklaard worden? Elke praktijkman weet dat een haas en konijn zich midden overdag niet zomaar laten zien (buiten de rammeltijd om) en zij vrijwel laat in de avond of vroeg in de morgen uit de dekking komen. Hoe kan op basis van dit onderzoek een besluit genomen worden?
- De nachtelijke tellingen laten een goede hazen en konijnenstand zien. Wij monitoren dagelijks zowel in de nacht als overdag. Nog nooit zijn wij een teller van SOVON tegengekomen in de jachtvelden, ik nodig zowel u als hen graag uit om te laten zien waar de hazen en konijnen daadwerkelijk leven.
- Het voornemen om soorten in bepaalde provincies dicht te gooien, is allermindst vreemd te noemen. Elke provincie heeft geschikte en minder geschikte leefgebieden, hoe kan voor een gehele provincie de soort dicht gaan terwijl het per deelgebied enorm verschilt. Laat hier de kennis over aan de praktijk mensen, die dit zelf kunnen inschatten en ondersteun hen die op verbetering willen inzetten i.p.v. zaken af te nemen.
- De achteruitgang van het konijn is te wijten aan ziektes zoals myxomatose en VHS/RHD. Ooit geïntroduceerd om de plaag van het konijn tegen te gaan, met succes. De locaties waar ze het o.a. nog heel goed doen, zijn geïsoleerde populaties. Het van de wildlijst halen van deze (plaatselijk zeer goed voorkomende soort) zal alleen bijdragen aan het verminderen van biotoopverbeteringen op de plaatsen waar ze minder voorkomen. Het bestrijden van

overlast op de plaatsen waar ze nog veel voorkomen zoals begraafplaatsen, wegen, spoor, dijken etc. zullen gewoon doorgang vinden i.v.m. gevaren. Zet juist daarin op het verplaatsen van individuen naar gebieden waar het slechter gaat, iets wat nu wettelijk niet toegestaan is en waarvoor geen ontheffingen verleend worden. Dan vergeet ik bijna het belangrijkste van alles; zet in op het resistent maken voor de voorgenoemde ziektes.

Ik hoop dat u bovenstaande meeneemt in uw overweging en komt tot een wijs en verstandig besluit.

Met vriendelijke groet,

Kees Bos, Barneveld 3-6 2022